

عنوان مقاله:

بررسی اثر کود دهی با دو روش آبیاری قطره ای و سطحی بر عملکرد توت فرنگی

محل انتشار:

دهمین کنگره علوم خاک ایران (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 2

نویسندگان:

محمدحسین سدری - عضو هیات علمی و کارشناسان بخش تحقیقات خاک و آب مرکز تحقیقات کشاورزی و م

وفا توشیح - عضو هیات علمی و کارشناسان بخش تحقیقات خاک و آب مرکز تحقیقات کشاورزی و م

پرویز فتحی - عضو هیات علمی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه کردستان و دانشگاه

معروف سی و سه مرده - عضو هیات علمی و کارشناسان بخش تحقیقات خاک و آب مرکز تحقیقات کشاورزی و م

خلاصه مقاله:

سرعت زیاد و توسعه و گسترش سیستمهای آبیاری قطره ای در کشورهای صنعتی و در حال رشد را می توان به سبب محاسنی دانست که این روش دارد . در روش آبیاری قطره ای به دلیل مصرف کم آب و جزئی بودن سطح مرطوب شده خاک، مقدار تبخیر بسیار کم است . پاسخ گیاه نسبت به آبیاری قطره ای معمولاً بیش از سایر روشهای آبیاری است زیرا در سیستم آبیاری قطره ای رطوبت خاک در حد مطلوب نگهداری می شود . در چنین شرایطی به دلیل وضعیت مطلوب نسبت آب و هوا در خاک، جذب آب و مواد غذایی بهتر انجام خواهد شد و در این روش کودهای شیمیایی به شکل موثرتر در اختیار گیاه قرار خواهند گرفت قرار داشتن ایران در محدوده مناطق خشک و نیمه خشک و وجود منابع آبی محدود، استفاده از سیستم آبیاری قطره ای را با توجه به مزایای فراوان، منجمله راندمان بالا، امکان انجام کود دهی به طریق (Fertigation) ، کنترل علفهای هرز و در مجموع کاهش هزینه اقتصادی تولید، بیش از پیش ضروری ساخته است . Myers و همکاران گزارش نمودند که آبیاری با روش قطره ای در توت فرنگی علاوه بر به حداقل رساندن تجمع نمک محلول در ناحیه رشد ریشه، ضمن تولید مناسب میوه، با حداقل نصف آب مورد نیاز در مقایسه با آبیاری ثقلی، کمترین تنش را به گیاه وارد می سازد

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/24357>

